

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Poenitentiarium

Johannes <de Garlandia>

[Köln], [12. März 1492]

Circa textū dubitatur: Primo quid sit peccatū [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-293377](#)

In ista præcula autor ostendit que sunt necessaria omni penitenti respectu
propter. et ponit duas doctrinas dicens. quod tu peccatus (quod facis peccatum
vel facere vis peccatum) debes remittere alijs quod tibi malefecerunt. Sedo di-
cit quod debes satisfacere illis quibus tu malefecisti.

Primo quid sit peccatum
Credo quod sit omnia inter peccatum et delictum

Circa tertium
dubitatur

Tercio a quo est ubi incepit peccatum

Quarto qualiter hoc cecidit in peccatum

Quinto unde damnati in inferno possunt peccare

Sexto quare detemus remittere malefactoribus no-
stris peccatum,

Ad primum inquitur. quod per ipsum Augustinum sic describitur. Peccatum est vo-
luntas restringendi vel sequendi quod iustitia verat. Vel peccatum est spacio natu-
rali bono et immutabili. rebus mutabilibus adhaerere. Vel ipsum eundem peccatum
est omne dictum vel factum vel concupiscentia contra legem dei. Item ipsum ambrosium.
Peccatum est punitio legis diuinae et inobedientia peccatorum. Quod etsi dis-
tinguitur in peccato voluntarii et in peccato principaliter est in voluntate mala vel ex ea
peccatum et est voluntarium. Unde de Seneca quod omne peccatum est actio volun-
taria. Sedo sequitur quod peccatum est contra iusticiam. ex eo quod peccatum procedit ex de-
cremine iusticie. Tercio sequitur quod iuste peccator pro peccatis meret penas.
quod nullus est pro iuste puniendus nisi per actionem mala. nec etiam peccatum
est nisi per actionem bona. Quartu sequitur quod omne peccatum est contra legem et contra
dei. Quinto sequitur quod in omni peccato et principiis mortali est dimissio dei
et adhuc rei mutabilitum. Ad secundum inquitur quod peccatum duobus modis commis-
titur. scilicet faciendo malum. et dimittendo bonum. et primus propter de peccatum. sed in
vero delictum quasi derelictum. Alioquin est quod delictum est ignorantem
missum. sed peccatum est scienter missum. Ista enim differentia non obstat se-
pe unius habet per reliquo. Ad tertium dominum qui est magister sententiarum libro
sedo peccatum originem et causam suam traxit ex bono. quia ante ipsum peccatum non
erat aliquod malum. Et hoc probat sic. quod cum peccatum originem et causam habuit
fuit aut ex bono aut ex malo. non ex malo. quod ante peccatum non erat aliquod
malum unde oiretur. ergo ortum est ex bono. scilicet ab angelico. qui angelus. scilicet
lucifer ante peccatum non erat nisi bona creatura scilicet creatura dei. At quo per
quod peccatum incepit in celo ubi lucifer summus angelus et primus fuit quod pec-
catum ipsum permisit. cum extollendo se dixit. ponam sedem meam in aquilo-
ne et simulis ero altissimum. Ad quartum respondeatur quod hoc cecidit in peccatum
diabolo suggesto. carne delectante et anima pleniente. Unde alia plen-
tis committendo inobedientiam totam naturam humana corrumpit. Ad quin-
tum inquitur quod damnati non possunt peccare. quod non possunt aliquid mere-
ri. quia nullus meres nisi in hac vita. Et sic etiam salvati peccare non possunt.
Et si dicatur quod angelus ihesus peccaverit et ceciderit. ut patet de lucifero. ergo
videtur quod ab his existentes in celo poterunt peccare et similiter sancti. Ad
sextum respondetur negando sequentiam. quod angeli iam sunt ita confirmati in ca-
ritate christi quod non possunt habere malum velle. vel voluntatem in malo veri-
tere. Similiter dominus est de sanctis. Ad septimum inquitur quod nos detemus quod
is remittere mala nobis illata ut de remittere nobis nostra peccata. quod

hoc petimus in oratione dominicali quod dimitte nobis debita nostra si
erit et nos tecum non sicut non dimittimus debitoribus nostris tuis petimus iudicium
nosterum, quod tunc petimus quod deus non dimittat nobis debita nostra. et ergo
errat qui volunt orationes dominicales corrigeret et meliorare dicentes, dimittite nobis
debita nostra melius quam nos dimittimus debitoribus nostris

Præne delicias carnis illico s' vana

Sperne voluptates ludos. spectacula mundi

Dimitte malum socium strepitum

Desere consortem prauorum: populi que tumultum

occultas orationes factum misericordie

Secreta sua preces, et opus pietatis amato

Dicit autem ostendit quod iste uirilia perficiunt ac penitentia et primo quod sunt futilia
gienda ab eo. Secundo quod sunt acceptanda ibi (Secreta sua preces) Ut dicit
tu penitens sperne voluptates ludos, et publica spectacula mundi, et malum
socium et tumultum populi. Tertio ibi (Secreta sua preces) Dicit quod tu peni-
tens debes amare secretas preces et opera pietatis.

Primo quod voluptas sit spernenda

Secundo quare ludi sunt spernendi, et utrum ludi sint
pediant penitentiam

Circa textum

dubitatur

Tertio quod sunt seruanda circa ludos

Quarto quod spectacula mundi sit spernenda

Quinto quare omnis penitens debet semper fugere
malum socium

Sexto quid nocet penitenti tumultus populi

Ad primum respondeat quod voluptas multis modis est spernenda a quo
libet homine et principi penitenti. Primo quod nocet naturalibus, quod dicitur. Bo-
erius in secundo de solitudo philosophie: paucis enim aeminiis natura
contenta est. Ut ideo sumuniter dicitur quod gula plures homines interfici-
cit quam gladius, propter hoc quod sequi videmus ex gula et voluptatibus graues
et mirabiles infirmitates. Secundo nocet voluptas estum ad dei, quod cuius
sit opera preceptum est peccatum. Tercio nocet estum ad animam, quod gra-
ua peccata inde sequi solent, ut accidat luxuria tecum. Quarto nocet pri-
mo, quod pauperem perire nutritimenti, possident enim superflua dari paupiri ad eo
rum nutritimenti. Ad secundum rindetur quod duplex est ludus, scilicet diuinus et lu-
dus organorum et cantus ecclesie quibus diuinus officium per agitur. Alius est lu-
dus non diuinus sed magis secularis, et ille est duplex, quia quidam est
ludus lucrans pecuniam vel rem aliquam, ut ludus taxilloz, alearum et
globorum. Et iste ludus lucrans est duplex, quod quidam permittitur fortunae, ut
ludus taxillorum et quidam est qui regit per intellectum humanum ut lu-
dus scacorum. Alius est ludus non lucrans pecuniam. Et iste est etiam du-
plex, quod quidam fit propter deductionem temporis, ut in instrumentis musica
liber, quidam fit propter vanam gloriam, ut ludus theatralis, ludus lancearum.
Et isti ludi theatrales sunt prohibiti, similiter ludi lucratiui pecunia-
rum vel rerum, et etiam illi ludi quod permissuntur fortunae. Admitunt enim leges aliqui
ludi lucratiui si sunt gratiolae, permissibilibus, dummodo tamen sunt ad modum